

haanden som Pligtfølelsen træder frem, kues
Ervilligheden og Nærsligheden.

Madvig: Jeg skal i al Korthed til-
lade mig et Par Bemærkninger ved Afstemnings-
punkterne Nr. 56, 60, 72 og 74. Hvad
Nr. 56 angaaer skulde jeg i Modsetning til
hvad den høitærede Minister hittede meget holde
paa, at man vedtog den Bestemmelse, der er
foreslaaet, at i Tilfælde af Uenighed om Legaters
Henlæggelse til de Fattiges Kasse, maa Sagen
kunne bringes for Domstolene. Jeg troer, at
naar vi have et tvunget Fattigvæsen, og der i
mange Aar dertil har været benyttet Legater,
vil der i mange Tilfælde være Spørgsmaal om
en Eiendom, som Sognet gjør Krav paa, som
Sognet siger, at det er i retlig Besiddelse af
for at bære de paa Sognets Fattigvæsen lagte
Byrder, og jeg troer, at naar der er Spørgs-
maal om en Eiendomsret, maa man ikke lade
en administrativ Afgjørelse indtræde, men holde
paa Domstolenes Ret. Noget ganske Andet
er Afgjørelsen af de almindelige Fattigvæsen-
sager ad administrativt Veie. Med Hensyn til
dem er det just ved Loven ordnet, at disse Sager
skulle afgjøres paa den Maade, og det har
Intet at gjøre med Paastanden om Eiendomsret.
Med Hensyn til Afstemningspunktet Nr. 60
skal jeg ligeledes slutte mig til Udvalget. Jeg
anseer det nemlig for meget lidet ønskeligt, at
man foreskriver flere aarlige Indberetninger,
end vi allerede have, især i Forhold, hvor man
kan forudsæe, at der sjældent kan være noget
Stof til at give den aarlige Indberetning et
virkeligt Indhold. Det fører da til en For-
malisme, til en Bane til at skrive og berette,
at der Intet er at berette o. s. v., og man
vænnens let bort fra at have sin Opmærksomhed
henvendt paa Forhold, hvor der virkelig er
Krav paa, at der gjøres Noget ved denne Bane
til aarlig at affinde sig med tomme Bløstter.
Det er imidlertid mindre vigtige Punkter, men
jeg har berørt dem, da jeg dog vilde omtale
de vigtigere Afstemningspunkter Nr. 72 og 74.
Hvad angaaer Nr. 72, er jeg fuldkommen enig
med den høitærede Minister. Jeg maa ansee
det Forslag ikke blot som uheldigt, men som
særdeles uheldigt. Det er meget uheldigt at
oprette Noget, ikke fordi man i og for sig selv

anseer det for rigtigt og Noget, hvortil der
trænges, men for at det skal tjene ligesom til
Modvægt mod noget Andet for at bringe en
Balance tilstede, som man ellers vilde synes at
savne. Den høitærede Minister har gjort op-
mærksom paa en mere væsentlig Side. Der
kan ikke være nogen uheldigere Sag end
et Slags Kollegier, der dannes for Tilfælde,
der indtræffe een Gang i Løbet af 10 Aar,
s. Ex. hvis der i Gjennemsnit hvert 10de Aar
indtræder Balance, men ikke i de 9. Et saa-
dant Kollegium er, naar det skal handle, al-
deles ikke stiftet dertil. Jeg vil dertil blot
føie en anden Side, som lader sig udlede af
samme Grundbetragtning. Der er intet uhel-
digere Valg end et Valg, der foretages til saa-
danne Kollegier; intet Valg foretages saa tanke-
løst og giver saa tilfældigt et Resultat, som
naar man siger: Nu skulle vi træde sammen for
at vælge 4 Mænd, der muligviis om 8—10 Aar
kunne faae en Forretning, men muligens ogsaa
slet ingen ville faae. Et saadant Valgkollegium
anseer jeg for særdeles uheldigt. Med Hensyn
til Afstemningspunktet Nr. 74, selve Para-
graphen, er jeg imidlertid ikke saa ganske enig
med den høitærede Minister, naagtet jeg fuld-
kommen paastøner, hvad der ligger til Grund
for den Hovedtanke, der har ledet til at opstille den.
Jeg anseer det for det Første, naagtet jeg ogsaa
sterkt har udtalt mig mod Afstemningspost 72,
for i og for sig at være lidt uheldigt, at der,
naar vi tænke os Menighedsraad opret-
tede i lidt over Halvdelen af Sognene,
medens de savnes i andre, opstaaer for-
skjellige Fremgangsmaader med Hensyn til
Besættelsen af Embeder, men dernæst kan jeg
ikke ansee det for at ville føie til noget Re-
sultat, naar det foreskrives, at Menighedsraa-
dene skulle opfordres til Virksomhed ved Præste-
kaldenes Besættelse, naar der ikke tilføies no-
get Mere. Tanken om Menighedernes Deel-
tagelse i Valget af deres Sjælesørgere har no-
get Smukt og Tiltalende ved sig, men der træ-
der mange Vanskeligheder iveien, som man har
prøvet, hvor saadanne Valg finde Sted, og en
Hovedgrund er den, at der ikke i Reglen væl-
ges en Sjælesørgere for den Menighed, men
at det er et Embede, der besættes, hvortil der
foreslaaes Kandidater, hvorved Anciennet